

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 20CoPno/1/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118208570  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1118208570.1

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci manžela, navrhovateľa: X. F., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom: G. XX, XXX XX J., zastúpený JUDr. Pavlom Tornošom, advokátom, so sídlom: Tomášikova 50D, 831 04 Bratislava, proti manželke: C.. O. F., rodenej D., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom: XX. S. XX/B, XXX XX J., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom C.M. F., narodenému dňa XX.XX.XXXX a Š. F., narodenému dňa XX.XX.XXXX, v konaní zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava so sídlom: Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava I, so sídlom: Kvetná 13, 820 05 Bratislava, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia v rámci odvolacieho konania takto,

### rozhodol:

Odvolací súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a**.

### odôvodnenie:

1. Matka podala dňa 03.01.2022 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha, aby súd rozhodol o zverení maloletých detí C. a Š. F. do osobnej starostlivosti matke, aby otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu detí C. F. sumou 600,- eur mesačne a Š. F. sumou 500,- eur mesačne. Zároveň matka žiada, aby odvolací súd rozhodol tak, že prikáže otcovi zaplatiť zročné na výživnom od podania návrhu. Návrh odôvodnila tým, že v konaní na Okresnom súde Bratislava I sa početnými návrhmi a výzvami na súd domáhala, aby v zmysle Zákona o rodine, Ústavy Slovenskej republiky a medzinárodných dohovorov, ku ktorým sa Slovenská republika zaviazala boli chránené zákonné práva matky a biologických maloletých detí na poskytnutie výchovy a starostlivosti matkou voči obojom deťom. Okresný súd Bratislava I na podania matky nereflektoval a situáciu maloletých detí, ktoré otec z domácnosti odvliekol v júli 2018 toleroval, a pomery neupravil. Matka má za to, že do dnešného dňa trvá stav právnej neistoty, kedy nie sú zákonne upravené pomery medzi účastníkmi konania, t.j. úprava rodičovských práv a povinností k biologickým deťom oboch rodičov. Súd prvej inštancie konal podľa matky nesprávne, zmätočne, svojvoľne a arbitrárne, a je dôvodný predpoklad, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci. Súd prvej inštancie nevykonal zásadné a matkou navrhované dokazovanie. Súd neumožnil deťom vyjadriť svoj názor. Po oboznámení sa s výrokovou časťou odvolaním napadnutého rozsudku v konaní sp.zn. 3P/63/2018 a jeho odôvodnením matka konštatuje, že súd prvej inštancie porušil hneď niekoľko právne záväzných noriem, predovšetkým ignoroval Dohovor o právach dieťaťa, ignoroval Medzinárodný Dohovor o ľudských právach, ignoroval Ústavu Slovenskej republiky a následne čl. 4, čl. 6, čl. 11, čl. 12 zákona č. 161/2015 CMP, rovnako tak súd ignoroval Zákon o rodine a v neposlednom rade ignoroval rozhodovaciu prax ESLP. Matka považuje odvolaním napadnutý rozsudok v časti ÚPP za vecne nesprávny, zmätočný, svojvoľný a arbitrárny, odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje označenie dôkazov, ktoré považoval súd za preukázané, hodnoverné a také, na základe ktorých mohol siahnúť na právo maloletých detí na starostlivosť a výchovu ich biologickou matkou a na právo matky vychovávať svoje vlastné deti. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti od apríla 2018. Súd prvej inštancie však pochybil v tom,

že v konaní pod sp.zn. 3P/63/2018 a sp.zn. 3P/145/2018 nezisťoval príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, na ktoré má pri rozvode manželstva prihladať. Matka v konaní uviedla, že manžel dlhodobo preferoval vlastné záujmy pred záujmami rodiny, a to hranie počítačových hier, vyhýbal sa komunikácii potrebnej pre riešenie manželských konfliktov, čo viedlo k vytesňovaniu partnerskej náklonnosti manželov, pričom práve preferovanie hrania hier pred aktivitami s rodinou bolo dôvodom nezhôd pri dennom zabezpečovaní osobnej starostlivosti o spoločné maloleté deti a spoločnú domácnosť. Matka sa maloletým deťom, ako aj spoločnej domácnosti venovala nepretržite sama bez pomoci manžela a to aj po nástupe do práce v roku 2016, rovnako medzi jej tehotenstvami s maloletými deťmi. Matka si po ukončení rodičovskej dovolenky aktívne hľadala nové pracovné miesto a začínala v novom prostredí, v novej pozícii. Otec sa venoval svojej kariére a kariérnemu rastu v spoločnosti IBM Slovensko, spol. s r.o., pričom práve manželka jemu, ako aj celej rodine po celý čas vytvárala zázemie. Matka bola s maloletými deťmi 2,5 a 3,5 roka na materskej a rodičovskej dovolenke. Matka uvádza, že sa celú dobu prispôbovala manželovi a vytvárala podnetné a láskyplné rodinné prostredie a pokojnú a nekonfliktnú atmosféru, keďže vedela, že žije v domácnosti s abstinujúcim narkomanom (v období rokov 2004 - 2006 závislým) a tak sa snažila nedávať podnet na stres alebo unikanie manžela/otca od rodiny. Otec detí však svoju hráčsku závislosť zľahčoval a pred okolím tajil dlhé roky. Pri osobnom stretnutí so súdnym znalcom Mgr. Martinom Balkom uviedol, že deti nikdy neboli svedkami otvoreného konfliktu medzi rodičmi. V samostatnej úlohe pre mediátorku PhDr. Miriam Kristínovú-Wieckovskú sa vyjadril v tom smere, že oceňoval, že sa manželka snažila, ale partnerstvo nezachránila. Matka uvádza, že sa dozvedela o vôli manžela rozviesť sa len jeden týždeň predtým, ako túto skutočnosť „.. pred maloletými deťmi, ktorým matka ešte v apríli 2018 organizovala narodeninovú oslavu s kamarátmi maloletých detí a priateľmi rodiny. Otec detí sa do týždňa po narodeninách detí zo spoločnej domácnosti odsťahoval a 11.5.2018 podal návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Na rozvod bol finančne pripravený, o čom svedčí aj jeho stále zastupovanie právnym zástupcom. Súd prvej inštancie sa však s týmito stanoviskami podloženými dôkazmi zo strany matky detí vôbec nevysporiadal a vôbec neprihliadal na príčiny, ktoré viedli k rozvratu manželstva. Otec detí nahradil intravenózne užívanie pervitínu za denné dlhodobé hranie počítačových hier od roku 2012 do mája 2018, pričom počas celého obdobia tejto svojej aktivity podriaďoval aj svoju prácu, aktivity s rodinou, dokonca aj osobnú hygienu, čo bolo jedným z hlavných zdrojov konfliktov a dôvodov odcudzenia sa manžela a manželky ako partnerov. Otec maloletých detí pre hranie sa na počítači, mnohokrát nevyšiel z bytu aj niekoľko dní. Často sa stalo, že po príchode rodiny domov bola chladnička prázdna, v byte smrdeli nevynesené odpadky, bolo cítiť nevyvetrané. Pravidelne sa stávalo, že otec deťom ani nepoprial dobrú noc, nechcel sa nechať rušiť v hrách. Otec maloletých detí je v tomto čase abstinujúci pacient, ktorý bol liečený na drogovú závislosť (pervitín), následne strávil pobyt v resocializačnom zariadení. Matka poukazuje na to, že odborná obec zaoberajúca sa drogovými závislosťami uvádza, že pacient nie je nikdy zo svojej závislosti vyliečený a kedykoľvek sa môže k svojej závislosti vrátiť. Súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie, ktoré matka s najvyšším záujmom o maloleté deti súdu navrhovala, a ktoré mohlo objasniť a vniesť zásadný dôkaz o duševnom zdraví otca detí, ako osoby ťažko závislej na pervitíne, ktorá u neho vznikla ako dôsledok mnohoročného užívania návykovej látky. Podľa matky súd prvej inštancie jeho mnohoročnou nečinnosťou spôsobil alarmujúci stav, ústavne neudržateľný a svojou nečinnosťou a odmietaním jej podaných neodkladných opatrení vo veci úpravy práv rodičov spôsobil skutkový stav taký, že otec s pomocou súdu manipuluje staršieho syna C. k nenávisti voči nej. Matka vytýka súdu, že odpovede voči matke cyklí pre tzv. konfliktnú situáciu rodičov. Avšak je evidentné z podaní matky, že matka má záujem o maloleté deti, vyhľadáva všetky dostupné cesty k styku. Hlavný dôvod odcudzenia manželov (ako ho popísal manžel súdnemu znalcovi Mgr. Martinovi Balkovi 18/2020 v osobnej anamnéze na str. 31 a 32 znaleckého posudku) nastal príchodom maloletých detí a povinnosťami, ktoré mladú rodinu, prirodzene, v tejto životnej etape zaťažili. Je zrejmé, že to bol práve manžel, kto nezvládol rodinný život a povinnosti, ktoré sú s ním prirodzene spojené. Podľa matky je evidentné, že s týmto faktom a prijímaním životných výziev sa nevysporiadal hlavne otec maloletých detí a to aj napriek tomu, že väčšia časť týchto povinností a životných zmien daných napr. prirodzene aj zmenou postavy v tehotenstve, po pôrode, ale i časom tráveným s deťmi, poskytovaním opatery a neustálym uspokojovaním potrieb (napr. aj v podobe kojenia, pravidelného prebaľovania, nastavenia potrebného režimu atď.) je predovšetkým na matkách maloletých detí. Maloleté deti mali aj mimoriadne pozitívny vzťah so starým otcom (p. G. D.) a tetou (jej sestrou p. C. D.). Z dôvodu nezájmu otca o spoločné dovolenky, či výlety spolu s maloletými deťmi často trávil letné mesiace, či víkendy na chate v Stupave, ktorá bola vo vlastníctve jej otca (p. D.) spolu s vyššie uvedenými rodinnými členmi. Matka poukazuje na to, že od podania návrhu doručila niekoľko neodkladných opatrení, v ktorých žiadala, aby súd vrátil právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov - t.j. matky aj otca, všetky podania však skončili

rovnako, odmietnutím s odôvodnením, že vo veci bude rozhodnuté v samotnom rozhodnutí. Podľa matky plynuli roky, počas ktorých s tichou podporou súdu prvej inštancie otec manipuloval deti k nenávisti voči ich matke, čo vyvrcholilo do súčasného stavu, kedy nikto teda ani súd a ani matka nepozná názor detí. Matka uvádza, že mnohokrát aj niekoľko dní nevie, kde sa deti nachádzajú, či je všetko v poriadku, stav, ktorý privádza do zúfalstva matku, ktorá je bezúhonná, milujúca svoje deti vzorne sa starajúca o ne od ich narodenia až do doby ich násilného odvlečenia otcom do domácnosti jeho matky, ktorá rovnako ako otec odmieta akúkoľvek formu komunikácie s ňou. V období od júla 2018 si začala matka veľmi citeľne uvedomovať rozdielne správanie sa maloletých detí voči nej. Často ju pri stretnutí pohybnými odmietali pozerajúc pritom na otca, akoby z obavy jeho reakcie, prestali ju objímať, dokonca ju žiadali, aby odišla. Starší syn C. v období od septembra 2018 úplne prestal chodiť do bytu na A.. XX. S. E. J., v telefonickom kontakte mlčal, neodpovedal jej na otázky, nerozprával zážitky z dňa, dokonca si na Vianoce 2018 odmietol prísť pre darčeky. Agresívne správanie voči jej osobe vyústilo až do útoku syna C. v auguste 2018, ktorý sa pri stretnutí 26.8.2018 zahnal na ňu s rukou, v ktorej držal kameň. Uvedené sa udialo pred svedkami p. C. D., p. C.. C. Q., ktorí podali svoje svedectvo v konaní sp.zn. 3P/63/2018 vedenom na tunajšom súde na návrh otca vo veci rozvodu a úpravy práv a povinností k maloletým deťom po ňom. Matka má za to, že u maloletých detí sa prejavuje emočný nekľud, otcovým systematickým programovaním ich proti matke sa u detí prejavujú riziká dvojkoľajnosti výchovy, emočne sú oslabené a zneurotizované (ako inak by sa v tom čase 9 ročné dieťa mohlo na svoju matku zahnať so zatvorenou päšťou, v ktorej drží kameň, s poukazom na jeho predchádzajúce správanie sa k matke plné láskavostí a nehy). Okresný súd Bratislava I. žiadnym súdnym rozhodnutím neupravil styk matky a maloletého C., a kedy nebral na zreteľ fakt, ktorý vyplýva zo zápisníc v konaní 3P/145/2018, 3P/63/2018, že otec styk pre matku a syna nevytvára žiaden. Deti síce zdanlivo majú vytvorený vzťah k otcovi, ale tento vzťah sa javí ako nie úplne zdravý, deti sa chcú otcovi len zapáčiť, ich záujem o to, aby v ňom nevyvolali nevôľu prejavom svojej lásky k matke, čo je možné označiť ako vzťah založený na nezrelých koalíčných dohodách proti matke. V tejto veci vypovedala na súde aj teta detí dňa 18.3.2019 v konaní 3P/145/2018, ktorá svoju výpoveď na súd v podobe notársky overenej zápisnice do konania uviedla a rovnako sa ako svedok situácie s otcom vyjadrila počas pojednávania 3P/63/2018, 3P/145/2018, 3P/23/2021 na Okresnom súde Bratislava I., kde uviedla, že je zrejmé, že v tomto prípade, keď súd prvej inštancie upravil rozsudkom v konaní sp.zn. 3P/63/2018 styk maloletého C. s matkou len v rozsahu 2 hodín týždenne, došlo zo strany súdu prvej inštancie k vydaniu rozhodnutia, ktoré je nezákonné, v rozpore s ust. § 24 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení (ďalej len ako „Zákon o rodine“), v ktorom je ustanovené, že súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností, alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Okrem toho, že súd prvej inštancie v konaní nerešpektoval vyššie citované ustanovenie Zákona o rodine, svojím postupom a v konečnom dôsledku aj rozsudkom, ktorý možno chápať ako výsledok činnosti súdu prvej inštancie v konaní, porušil aj ústavné právo matky, ako aj ústavné právo maloletého C., vyjadrené v čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, v ktorom je ustanovené, že starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Matka je v súčasnosti úplne vylúčená zo starostlivosti a výchovy maloletého C., pričom jeho výchova je ponechaná výlučne na otca, ktorý je abstijnujúcim narkomanom. Skutočnosť, že otec je abstijnujúcim narkomanom súd prvej inštancie úplne odignoroval a s touto skutočnosťou sa v odôvodnení rozsudku vôbec nevysporiadal. Súd prvej inštancie rovnako tak v konaní odignoroval ustálenú rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj čl. 8 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa (ďalej len ako „Dohovor“), v ktorom je uvedené, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, sa zaväzujú rešpektovať právo dieťaťa na zachovanie jeho totožnosti, včítane štátnej príslušnosti, mena a rodinných záväzkov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov. Z článku 8 Dohovoru vyplýva pre vnútroštátne orgány pozitívny záväzok konať tak, aby umožnili rozvoj preukázaného a existujúceho rodinného puta. Mali by prijať všetky vhodné opatrenia, ktoré od nich možno vzhľadom na okolnosti toho ktorého prípadu rozumne očakávať, za účelom umožnenia styku rodiča s dieťaťom (napr. Nuutinen proti Fínsku, rozsudok z 27. júna 2000, ods. 128). Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ako „ESLP“) pripomenul, že pozitívne povinnosti vyplývajúce z článku 8 Dohovoru zahŕňajú nielen samotné zabezpečenie styku rodiča s dieťaťom, ale aj súbor ďalších opatrení, ktoré umožňujú dosiahnutie tohto výsledku. Úplné prerušenie styku medzi rodičom a dieťaťom je opodstatnené iba vo výnimočných prípadoch (Bergman proti Českej republike, rozsudok z 27. októbra

2011). K rozhodnutiu o zákaze styku sťažovateľa so synom ESLP poznamenal, že sa opieralo o závery znalca z obdobia po niekoľkoročnej izolácii sťažovateľa od dieťaťa, podľa ktorých bol styk problematický a ohrozoval psychický vývoj dieťaťa, z dôvodu konfliktného vzťahu medzi rodičmi (Bergman proti Českej republike, rozsudok z 27. októbra 2011). Súd prvej inštancie pri rozhodovaní nebral do úvahy najlepší záujem maloletého C. v zmysle článku 5 Základných zásad Zákona o rodine, na ktoré sa odvoláva v odôvodnení rozsudku, nakoľko pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa okrem iného zohľadňujú najmä: Ochrana duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, podmienky na zachovanie identity dieťaťa, podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými osobami, využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností. V najlepšom záujme maloletého C. rozhodne nie je a ani nemôže byť obmedzenie styku s matkou na absolútne minimum, nakoľko maloletý C., ako vyplynulo z vykonaného dokazovania v konaní, je citlivej povahy a veľmi ťažko vníma a spracúva rozpad jeho rodiny. Samotný súd prvej inštancie v bode 39. odôvodnenia rozsudku uvádza nasledovne: „E. T. L. G. Ž. P.Á. D., T. J. C. K. X. I. O. O., preto I. E. X. C. L. S. X. D. M. S. G. E. C. G. T. X. G. C.Y. T. C.. I. G. D. A., Ž. P. G. I. X. K. Y. L. S. pre C. X. Y. I. X. E. Š..“. Napriek uvedenému však súd prvej inštancie rozhodol v príkrom rozpore s vlastnými zisteniami, ktoré nadobudol v priebehu konania a obmedzil styk maloletého C. s matkou na absolútne minimum a to len z dôvodu jeho údajného odmietavého prístupu k matke (pričom odmietavý prístup v konaní deklaroval len otec, no nebol nikdy hodnoverne preukázaný). Podľa názoru matky, súd prvej inštancie upravil rozsudkom styk maloletého C. s matkou v minimálnej možnej miere, z dôvodu osobnej pomsty a nevraživosti zákonnej sudkyne Mgr. Kataríny Škultétyovej voči matke, nakoľko táto v priebehu konania podala predsedovi Okresného súdu Bratislava I sťažnosť na prietahy v konaní, ktoré zapríčinila práve zákonná sudkyňa svojou nečinnosťou. Uvedená sťažnosť matky ako účastníčky konania bola predsedom Okresného súdu Bratislava I vyhodnotená ako dôvodná, pričom náprava vo veci zistených prietahov v konaní spočívala v tom, že vec sp.zn. 3P/63/2018 bola zaradená medzi sledované veci s režimom kontroly vykonaných úkonov v spise, každé tri mesiace a to do písomného vyhotovenia rozsudku zákonnou sudkyňou. Matka podala na zákonnú sudkyňu Mgr. Katarínu Škultétyovú aj trestné oznámenie pred podozrenie zo spáchania trestného činu ohýbania práva, čo môže byť ďalší motív pomsty. Vec je o to alarmujúcejšia, že pravidelným odlúčením súrodencov môže v budúcnosti dôjsť k hrubému narušeniu súrodeneckých väzieb, čo by rozhodne nebolo v najlepšom záujme maloletých detí. Takýto stav by bol v rozpore s Deklaráciou práv dieťaťa prijatou OSN, a to najmä s jej článkom 234. Delenie súrodencov z dôvodu zotrvávania rodičov na protichodných návrhoch nie je rozhodne v záujme maloletých detí. V záujme maloletých detí je zachovávanie súrodeneckým väzieb. V súlade s ustálenou judikatúrou slovenských a českých najvyšších súdnych autorít a rozsudkami Európskeho súdu pre ľudské práva je kritériom rozhodovania o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodiča „zachovanie identity dieťaťa a jeho rodinných väzieb“. Súd musí pri rozhodovaní v každom jednotlivom prípade dbať o to, aby bol zásah do rodinného života dieťaťa minimalizovaný, teda aby dieťa nebolo okrem iného odtrhnuté od svojich súrodencov tak, ako to vyplýva z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Mustafa a Armagan proti Turecku zo 06.04.2010, č. 4694/03. Matka má za to, že v danom prípade je to práve otec, kto svojimi podaniami rozdeľuje maloleté deti tým, že maloletého C. úplne odstavuje od akéhokoľvek kontaktu s matkou a neprináša ho ani len na odovzdávania maloletého Š.. Otec do dnešného dňa od novembra 2021 nedal ani len súhlas kolíznemu referátu, aby s maloletými deťmi mohla spolupracovať školská psychologička v škole. Táto skutočnosť vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 06.12.2021 v konaní vedenom pod sp.zn. 3P/23/2021 o nariadení výchovného opatrenia rodičom. Je evidentné, že maloletý C. je úplne odlúčený od matky a emócie z rozvodu rodičov nemá dlhodobu spracované. Uvedené je rodičovská chyba a zlyhanie otca, ktorý všemožne bráni styku maloletého C. s matkou. Otec podľa matky bráni predovšetkým prístupu k pomoci vlastným deťom a je možné takéto konanie považovať za účelné, aby deti neboli kontaktované nestranným odborníkom priamo na pôde školy bez účasti a vplyvu otca. Keďže je evidentné, že napr. C.. C. P.-Š., ktorá otcovi vypracovala správu v decembri 2018 navštívila „.. priamo v domácnosti otca, na čo bola kontaktovaná dvomi odborníkmi (oslovil ju. G.. G.. Š. C., G.. S. C.) aby sa takémuto stretu vyhla. Rovnako tak C.. M. Š. sa napr. so Š. stretol len v domácnosti otca. C.. M. Š. z Tenent o.z. ani raz nevidel interakciu matky s maloletými deťmi počas 270 hodín, ktoré si občianske združenie voči komplexnej práci s celou rodinou voči ÚPSVaRu uviedlo v lete 2020. Otec deti prinášal aj za súdnym znalcom Mgr. Martinom Balkom. Model striedavej starostlivosti, na ktorej sa pri odšťahovaní otca zo spoločnej domácnosti manželia dohodli je dnes absolútne nefunkčný, pretože z podaní otca veľmi kruto a cielene vyplynulo, že nemá záujem o to, aby deti mali zachované rodinné väzby s matkou. Kolízna referentka Mgr. Margita Vlasovová, ktorá mala v tom čase na starosti maloleté deti, sa na prvom pojednávaní sp.zn. 3P/63/2018 konanom dňa 15.01.2020 vyjadrila nasledovne: „.. D. K. Ú. A. Y. C. D. E. D..“. S

uvedenou skutočnosťou sa však súd prvej inštancie v konaní nijakým spôsobom nevysporiadal a túto skutočnosť úplne odignoroval. Podľa matky nie je preukázané, či majú deti vytvorené citové väzby k otcovi, alebo väzba na otca v situácii kedy nepripravoval deti na odovzdanie druhému rodičovi (napr. pred nimi povedal, že ledva ich zbalil, nechceli ísť a pod.), neprinášal deti na styk, nie je daná predovšetkým fyziologickou závislosťou (t.j. že sú ekonomicky, fyziologicky závislé na otcovi v jeho domácnosti, resp. v júli 2018 v domácnosti jeho matky p. S. F., t.j. tzv. stokholmský syndróm závislej obete, t.j. detí). Matka má za to, že otec s deťmi aktívne manipuluje, do kontaktu s deťmi prenáša svoje nevládnuté emočné pohnútky, ktoré sa manifestujú do podkopávania autority matky, čo priamo vytvára prostredie na dvojkoľajnosť vo výchove. Matka zdôrazňuje, že rodič má výlučné právo podieľať sa výchove svojich maloletých detí, matkine miesto je nenahraditeľné. Je matkou, ktorá od narodenia detí žila svoj život tak, aby prispôsobila všetku svoju energiu a svoju lásku na ne, zabezpečila im výchovou vzdelanie, športami naplnila ich priania a kultúrou otvárala ich pohľad a všeobecný rozhľad. Mimopracovný čas bola v plnej dispozícii deťom, nikdy spoločensky, morálne či osobne nezlyhala. Otec dnes presadzuje priam chorobnú predstavu, ako ďalej postupovať vo výchove maloletých detí. Podľa neho je potrebné deti od matky úplne odlúčiť a po dovŕšení takéhoto stavu ich opäť zvykať na to, že majú matku a tak podľa neho „vzťah detí s matkou podľa jeho manipulátorskej predstavy. Obaja rodičia majú rovnaké práva a povinnosti k maloletým deťom, čo za súčasného stavu nie je možné realizovať a tak dochádza k úplnému odlúčeniu detí od matky presne tak, ako si to predstavuje ich otec. Za situácie, kedy neexistuje zo strany otca detí žiadna tolerancia, úcta, spoločná vôľa a schopnosť komunikovať nie je možné deti zveriť do striedavej osobnej starostlivosti. V záujme maloletých detí, aby vyrastali v atmosfére šťastia, lásky, tolerancie, aby ich výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju osobnosti a nadania je nevyhnutné autoritatívne rozhodnutie. Matka má za to, že otec detí je v súčasnosti a bez jej prítomnosti priamym ohrozením morálnej a celkovej výchovy maloletých detí. Súd je povinný konať v záujme maloletých detí a chrániť ich pred možnými negatívnymi vplyvmi, či už zo strany jedného rodiča, alebo celkového prostredia, v ktorom žijú. Takýto postup súdu nie je možný akceptovať a neexistuje zdôvodnenie, kedy do dnešného dňa nebolo uznané právo matky na styk s jedným z detí vôbec a styk s druhým z detí v tak obmedzujúcej miere. Matka poukazuje na správu liečebnej pedagogičky z POINTRE, o.z. G.. S. C., v ktorej uvádza, že: „D. D. T. C. I. X. D. G. M.. T. C. O. I. G. G. M., T. G. X. K. D., S. L. D. E. X. X. K. M. P., Ž. D. C. K. L. I. C..“. Matka má za to, že konajúci súd rozhodol na základe lživých tvrdení otca, čo je stav právne neakceptovateľný s následkami, ktoré sa dnes dajú len predvídať. Matka opakovane zdôrazňuje, že odvolaním napadnutý rozsudok je nezrozumiteľný, zmätočný, často si protirečiaci, súd nevykonal matkou navrhované dokazovanie o tom, že otec maloletých detí je abstinujúci narkoman, čo si vyžaduje v záujme zdravého duševného vývoja znalecké dokazovanie. Súd nepresvedčivo a nepreskúmateľne odôvodnil svoje rozhodnutie, ktorým poprel právo biologickej matky na svoje deti a právo detí na ich biologickú matku bez toho, aby poukázal na skutočnosti, ktoré bránili súdu rozhodnúť tak, aby deti zveril do jej osobnej starostlivosti. Súd bez riadneho odôvodnenia priamo ohrozil zdravý vývoj detí tým, že staršieho C. zveril do osobnej starostlivosti bývalému narkomanovi, aj keď je to jeho otec a stretávanie sa Š. s milujúcou matkou obmedzil na rozsah zodpovedajúci rozsahu stretávania sa s otcom, bývalým narkomanom. Súd nevysvetlil a neodôvodnil, v čom vidí lepšie perspektívy prospechu detí u bývalého narkomana ako u bezúhonnej matky, ktorá svoje deti miluje, ktorá sa o ne od narodenia starala až do doby, kedy ich otec násilne odvliekol do jeho rodiny, do ktorej matku „... Matka má za to, že je v najvyššom záujme maloletých detí, aby sa matka zúčastnila v plnej miere na starostlivosti o svoje deti, bola im vzorom svojim vzdelaním, svojim celkovým bezúhonným životom tak, aby z nich mohli vyrásť vzdelaní, statoční a plne sa uplatnenia schopní jedinci.

2. Okresná prokuratúra podala k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vyjadrenie, v ktorom uviedla, že z podaného návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že v podstate otec nie je vhodnou osobou, ktorá má zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti. Osobu otca matka vykresľuje ako bývalého narkomana, človeka závislého, pričom prvoinštančným súdom vytýka nezaujím skúmať duševné zdravie otca, ako osoby v minulosti drogovo závislej. V podstate celý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia poukazuje na správanie sa otca v rôznych situáciách, či už počas spoločného spoluzitia manželov, alebo po ich odlúčení, s cieľom poukázať na nevhodnosť ponechať maloleté deti C. a Š.W. v starostlivosti otca a snahu otca separovať deti od matky. V nadväznosti na dokazovanie vykonaného súdom prvej inštancie a po zohľadnení všetkých skutočností, ktoré počas konania vyšli najavo, vrátane oboznámenia sa so závermi znaleckého posudku č. 18/2020 dáva prokuratúra do pozornosti odvolaciemu súdu výsledky z psychologického vyšetrenia mal. C., u ktorého je prítomná Ú.X.-K. D. D. D. L., C. C., R. T., S. (X. D. G. O.) S. W. (G.M.), D. K. na D. I. R. B., S. S. G. X. E. D. W. Y. G. E. T. S. Q. G. D., ktoré sa prejavujú najmä v aktívnom odmietaní

osobnej komunikácie s matkou vrátane ich vzájomného kontaktu. Zo psychologického hľadiska je narušenie citovej väzby C. k matke spôsobené konfliktnými rodičovskými interakciami v procese rozvodovej adaptácie a z nej vyplývajúcich zmien v rodičovskej starostlivosti, ktoré predstavovali pre deti kumulovanú záťaž. Špecificky C. senzitívne prežíval hostilné devalvujúce ataky matky voči otcovi, čo prehĺbilo jeho identifikáciu s otcom so súčasným odmietaním matky, ktorá mu nie je ľahostajná, keďže vo vzťahu k nej prežíva intenzívny negatívny náboj, pričom pozitívne aspekty ich vzájomného vzťahu vytesňuje a potláča. Znalec na základe poznatkov získaných znaleckých vyšetrení k tejto téme formuloval názor, že maloleté deti nie sú manipulované žiadnym rodičom vo vzťahu k druhému rodičovi. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje prokuratúra tvrdenie matky, že otec manipuluje staršieho syna C. k nenávisti voči nej ako matke za nepreukázané a v kontexte záverov znaleckého posudku, keď znalec pri vyšetrení maloletých detí nezistil známky manipulácie detí ktoréhokoľvek rodiča voči druhému rodičovi, za ničím nepodložené tvrdenia matky. Ako primárnu príčinu odmietavého postoja maloletého C. vo vzťahu k matke pripisuje znalec práve správaniu matky v podobe devalvujúcich atakov matky voči otcovi. S poukazom na vyššie prezentované závery znaleckého posudku je prokuratúra toho názoru, že napriek schopnosti oboch rodičov, tak matky, ako aj otca, vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté deti, je za existencie súčasných podmienok, keď maloletý C. odmieta akýkoľvek kontakt s matkou (realizovaný je len styk mal. Š. s matkou), nariadenie neodkladného opatrenia v rozpore so záujmami maloletých detí C. a Š.. Je nutné si uvedomiť, že akákoľvek náhla zmena v živote maloletých detí, ako zmena v osobe a v mieste starostlivosti, by mohla mať na maloleté deti negatívny dopad predovšetkým na ich zdravý psychický vývin. Zároveň je potrebné vo vzťahu k argumentácii prezentovanej matkou v neodkladnom opatrení uviesť, že táto neosvedčila naliehavosť bezodkladne zveriť maloleté deti do jej výlučnej osobnej starostlivosti, práve naopak, vo svetle skutočností zistených v priebehu dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie, by bola matkou navrhovaná dočasná úprava starostlivosti o maloleté deti kontraproduktívna. Vzhľadom na vyššie uvedené prokuratúra navrhuje, aby odvolací súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia matky zo dňa 30.12.2021 podľa ust. § 328 ods. 1 CSP zamietol.

3. Otec vo vyjadrení k návrhu matky uviedol, že považuje návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za zmätočný, nezrozumiteľný a nevykonateľný. Poukazuje na to, že matka na strane jednej sa domáha vydania neodkladného opatrenia formou uznesenia a na strane druhej sa matka domáha, aby odvolací súd vydal rozhodnutie vo veci samej do právoplatného rozhodnutia v sp.zn. 3P/63/2018. Otec uvádza, že matka podala dňa 21.12.2021 proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 3P/63/2018- 1215, zo dňa 23.06.2021 odvolanie, ktoré bolo otcovi doručené dňa 17.01.2022. V odvolaní sa matka domáhala, aby odvolací súd v časti rozvodu rozsudok potvrdil, v časti ÚPP k maloletým deťom rozsudok zrušil a zmenil tak, že maloleté deti zverí do osobnej starostlivosti matke, rozhodol, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia, rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého syna C. v sume 600,- eur mesačne a na maloletého syna Š.W. sumou 500,- eur mesačne, ktorý je povinný platiť vopred k rukám matky maloletých detí, vždy do 15. teho dňa v mesiaci, počnúc dňom doručenia rozhodnutia, prikázal otcovi zaplatiť ročné na výživnom detí za obdobie od podania návrhu do právoplatnosti rozhodnutia, ktoré je povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky maloletých detí, rozhodol, že súdne trovy a odmenu znalcom uhradí otec detí, rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na vzájomnú náhradu trov konania a alternatívne manželka žiada, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil na okresný súd na vykonanie dokazovania a rozhodnutia. Otec je toho názoru, že matka sa domáha „de facto“ aj „de jure“ toho istého, čo navrhuje v odvolaní, hoci jej návrh, aby rozhodnutie v časti čo do zverenia maloletých detí platilo až do doby právoplatného rozhodnutia v sp.zn. 3P/63/2018 sa javí zmätočné a vo veci samej za nezrozumiteľné a v rozpore so zákonom. Otec, čo do návrhu matky na rozhodnutie o neodkladnom zverení maloletých do jej osobnej starostlivosti uvádza, že podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. Otec má za to, že matka v návrhu neosvedčila splnenie hmotnoprávných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia a to potrebu bezodkladnej naliehavej úpravy pomerov na strane maloletých detí a neosvedčila dôvodnosť jej obáv, bezprostredne hroziacu ujmu maloletých detí. Nariadiť neodkladné opatrenie podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku je možné, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladných opatrení vo všeobecnosti je bezodkladná úprava pomerov strán sporu a podmienkou pre ich nariadenie je osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie

neodkladného opatrenia, ohrozené, príp. že by bola ohrozená exekúcia. Splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno podľa otca vyvodit' len zo samotných tvrdení matky, no je potrebné tieto tvrdenia osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, čo je povinnosťou matky. Matka podľa otca žiadne tvrdenia v tomto smere v návrhu neuviedla, a takéto obavy ani nevyplývajú z dôkazov, lebo žiadne nedoložila. Podľa otca, tak ku dňu podania návrhu, ako aj ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu žiadna hrozba vo vzťahu k porušovaniu práv maloletých detí a ich záujmov, tak zo strany otca a ani zo strany doterajšej úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom upraveným v rozsudku, ktorý je čo do výroku V. predbežne vykonateľný nehrozí a nedošlo ani k zmene skutkového stavu, na základe ktorého už súd prvej inštancie rozhodoval o návrhoch matky na nariadenie neodkladných opatrení v konaní sp.zn. 3P/63/2018. Otec uvádza, že vo veci styku, výživného a zverenia maloletých detí už bolo rozhodnuté na úrovni Okresného súdu Bratislava I a úrovni Krajského súdu v Bratislave. Taktiež bol vo veci vypracovaný súdom nariadený znalecký posudok, v ktorom sa znalec Mgr. Martin Balko sa vyjadril ku odporúčanému rozsahu styku a zvereniu detí, pričom návrh matky je v rozpore so závermi znaleckého posudku. Bez povšimnutia nemôže podľa otca ostať to, že Okresný súd Bratislava I v uznesení č.k. 3P/145/2018-886 schválil neodkladné opatrenie a prijal rozhodnutie upravujúce styk matky s maloletými deťmi a uložil matke povinnosť podieľať sa na výžive detí, nakoľko matka túto svoju povinnosť odmietala plniť dobrovoľne, za čo bola aj odsúdená v samostatnom trestnoprávnom konaní trestným rozkazom. Matka voči rozhodnutiu vo veci neodkladného opatrenia č.k. 3P/145/2018-886 podala odvolanie, a Krajský súd v Bratislave rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v plnom rozsahu. Matka následne podala dovolanie, ktoré bolo tiež zamietnuté. Neodkladné opatrenie č.k. 3P/145/2018-886 je v súčasnej dobe právoplatné a vykonateľné. Od vydania daného rozhodnutia nenastali také zmeny skutkového stavu, ktoré by dávali dôvod na schválenie matkinho aktuálneho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec má za to, že záujmy, starostlivosť, výchova, či dokonca zdravie, alebo život maloletých detí a styk o rozvoj citových väzieb medzi maloletými deťmi a matkou je umožnený a rozhodnutím upravený, preto závisí len od matky ako túto príležitosť využije. Podľa otca to, že v súčasnosti a za daného skutočného stavu veci nehrozí bezprostredná ujma maloletým deťom a nie je ohrozený záujem maloletých detí vyplýva aj z toho, že Okresný súd Bratislava I v rozsudku sp.zn. 3P/63/2018-1215 vo výroku V. a VI. styk matky s maloletými deťmi upravil, pričom vyslovil predbežnú vykonateľnosť výroku V. upravujúceho asistovaný styk matky s maloletým C.. Z vyššie uvedeného vyplýva, že matka má v súčasnej dobe rozsudkom dostatočne upravený styk s maloletými deťmi a je povinná podieľať sa na ich výžive. Otec navrhuje, aby odvolací súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

4. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“ ), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo aj je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa § 360 ods. 1 C.m.p., neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

7. Podľa § 361 C.m.p., súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

8. Podľa § 362 C.m.p., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný v priebehu odvolacieho konania je príslušný rozhodnúť odvolací súd. Odvolací súd môže neodkladné opatrenie nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré je možné začať bez návrhu.

9. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam pred ich porušením či ohrozením. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je pri nariaďovaní neodkladného opatrenia súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre takéto opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Musí byť daná naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

10. Matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v priebehu odvolacieho konania, preto o návrhu rozhodoval odvolací súd. Odvolací súd si dal pripojiť celý spis, nakoľko tento sa ešte z dôvodu výkonu potrebných procesných úkonov ohľadom odvolania nachádzal na okresnom súde. Odvolací súd oboznámením sa s návrhom, celým spisom vo veci rozvodu manželstva a úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom vedený pod sp.zn. 3P/63/2018 na Okresnom súde Bratislava I, ako aj konaním vedeným na Okresnom súde Bratislava I vo veci úpravy rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu pod sp.zn. 3P/145/2018 dospel k záveru, že nie je dôvodné nariadiť matkou žiadané neodkladné opatrenie. Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že konanie o úpravu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu ešte nie je ukončené a v danom konaní je nariadené neodkladné opatrenie. č.k. 3P/145/2018-886, zo dňa 24.07.2019, potvrdené Krajským súdom v Bratislave uznesením zo dňa 23.10.2019, č.k. 11CoP/384/2019-990. Nakoľko bolo zo strany otca podané odvolanie aj do výroku o rozvode manželstva, nie je rozvod právoplatný a stále je v účinnosti daná neodkladná úprava styku maloletého Š. s matkou. Navyše, ako vyplýva z priebehu konania vo veci rozvodu manželstva a úpp na čas po rozvode matka sa s maloletým Š. stretáva aj nad rámec tejto úpravy. Čo sa týka maloletého C., tu súd prvej inštancie v rozsudku vo veci č.k. 3P/63/2018-1215 vo výroku V. určil asistovaný styk maloletého C. s matkou a určil vo výroku VI. rozsudku, že je výrok V. rozsudku predbežne vykonateľný. Je tu teda daná účinná a vykonateľná úprava styku maloletého C. s matkou. Odvolací súd preštudovaním celého spisového materiálu, ako aj rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že tu nie je daný dôvod na okamžité prezverenie maloletých detí matke. Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie a to aj odborné a jeho rozhodnutie vychádza z odborných záverov. Odvolací súd oboznámením sa so znaleckým posudkom č. 18/2020 znalca Mgr. Martina Balka, z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí a poradenská psychológia a celým spisom musí konštatovať, že nevyplýva zo spisu, že otec negatívne manipuluje maloleté deti vo vzťahu k matke (č.l. 525 spisu, záver znaleckého posudku bod. 9, č.l. 527, záver znaleckého posudku bod. 14.). Ďalej vyplýva zo záverov znaleckého posudku bodu 6, že: maloletý C. sa v procese komplikovanej rozvodovej adaptácie v zvýšenej miere identifikoval s otcom, čo súviselo nielen so subjektívnym dyskomfortom spojeným so striedaním domácností rodičov, ale najmä so senzitívnym až vulnerabilným (zraňujúcim) prežívaním devalvujúcich, vulgárnych a nátlakových prejavov správania matky a jej rodiny voči otcovi a maloletému C. potom, ako tento prezentoval nespokojnosť so striedavou starostlivosťou a otvorene prezentoval preferenciu otca v rámci rodičovskej diády (č.l. 524 spisu). Znalec ku psychickému stavu maloletého C. okrem iného skonštatoval, že pri expozícii komplikovanej rodinnej situácii, a zvlášť pri tématike narušeného vzťahu s matkou, je u neho naznačená Ú.-K. D. D. D. L., C.C. C., R. T., S. (X. D. G. O.) S. W. (G.) D. K. na D. I. R. B., S. S. D. G.C. X. E. D. W. Y. G. E. T. S. Q. G. D., ktoré sa prejavujú najmä v aktívnom odmietaní osobnej komunikácie s matkou vrátane ich vzájomného kontaktu. Zo spisu vyplýva, že je nevyhnutné pracovať na obnovení vzťahu matky a maloletého C. a to postupne, za pomoci odbornej intervencie. Odvolací súd na základe stavu veci zisteného zo spisu vo veci samej nezhliadol, že je v záujme maloletých detí okamžite ich prezveriť matke. Odvolací súd má za to, že záujem detí je chránený. Je zrejmé, že maloletý Š. sa stretáva s matkou, je tu daná jednak účinná úprava jeho styku s matkou daná neodkladným opatrením a zo spisu vyplýva, že sa styk realizuje aj nad rámec tejto úpravy. Maloletý C., vzhľadom k odborným záverom, má nariadený súdom prvej inštancie asistovaný styk s matkou a tento výrok je určený za predbežne vykonateľný a tento postup a takúto úpravu po preštudovaní spisu, hodnotí odvolací súd ako vyhovujúcu a v záujme maloletého C..

11. Odvolací súd zdôrazňuje, že základom rozhodovania vecí týkajúcich sa maloletých detí, je zásada sledovania najlepšieho záujmu dieťaťa v zmysle článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa (publikovaný v Zbierke zákonov pod číslom oznámenia 104/1991). Zásada najlepšieho záujmu dieťaťa musí byť prispôsobená a definovaná individuálne, s ohľadom na špecifickú situáciu, v ktorej sa nachádza dieťa, ktorého sa súdne konanie týka, pričom pozornosť má byť venovaná jeho osobným pomerom, situácii a potrebám. V rámci individuálnych rozhodnutí musí byť najlepší záujem dieťaťa hodnotený a stanovený z pohľadu špecifických okolností konkrétneho dieťaťa a najlepší záujem dieťaťa môže byť aj v konflikte s oprávnenými záujmami ostatných osôb. Je vždy nutné najlepší záujem dieťaťa vyvažovať s ostatnými oprávnenými záujmami, ale najlepší záujem dieťaťa má pri vyvažovaní vysokú prioritu. Záujem dieťaťa je potrebné vždy posúdiť z objektívnych hľadísk, nie zo subjektívneho hodnotenia výhodnosti alebo naopak nevýhodnosti pozície toho ktorého z obidvoch rodičov, či iných rodinných príslušníkov. Záujmom maloletého dieťaťa definovaným aj v čl. 5 Zákona o rodine je nielen rozvíjať vzťah s rodičmi, súrodencami, ale aj zdravotný stav dieťaťa. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že okamžité zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matke nesleduje ich najlepší záujem, nakoľko by mohlo viesť ku zhoršeniu psychického stavu maloletých detí, čo sa opiera o výsledky

dokazovania vo veci samej. Odvolací súd podotýka aj, že neodkladné opatrenie v odvolacom konaní nemá slúžiť okamžitej zmene rozhodnutia vo veci samej z dôvodu, že jeden z rodičov sa s rozhodnutím vo veci samej nestotožnil a podal odvolanie. Odvolacie dôvody uvedené matkou budú riadne hodnotené v odvolacom konaní.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).